

Βασιλικοῦ πρὸς τὸν Μελάχγθωνα ἐν τῷ IA' τόμῳ, σελ. 66 τοῦ Ἐλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως.

Ο δὲ K. Σάθιας ἔτι ἐν τῇ ἑξαιρέτῳ αὐτοῦ μακρῷ πραγματείᾳ «Ἐλληνες στρατιῶται ἐν τῇ Δύσει καὶ ἀναγέννησις τῆς ἐλληνικῆς τακτικῆς», τῇ δημοσιεύθεση τῷ 1885 ἐν τῇ Ἐστίᾳ καὶ ἐκδόθεση καὶ ἐν ιδίῳ φυλλαδίῳ γράφει περὶ Βασιλικοῦ τὰ ἑζῆς ἐν τέλει: «Περὶ τὰ μέσα τῆς 16ης ἐκατονταετηρίδος οἱ Δωρεῖς Ἰάκωβος Βασιλικὸς καὶ Ἰάκωβος Διασπωρίνος, ἥλαρχοι ἐν τῷ ἴππικῷ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ E', συνέλαβον τὸ ἀληθῶς γιγάντειον τόλμημα ν' ἀναστατώσωσιν ἀπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ τοῦ Λιβύκου πελάγους, καὶ δὲ μὲν πρῶτος κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον τῆς Μολδαβίας καὶ καταβάλῃ τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ἑξημερώσεως τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῦ περὶ τὸν Ἰστρὸν ἔκτοτε ἀναπτυγθέντος Ἐλληνισμοῦ, οἱ δὲ ἄλλοι συνωμόται ἑξέπνευσαν εἰς τὰ βασανιστήρια τῆς Ἐνετίας. Τὰ ἔγγραφα διέσωσαν πάσας τὰς περιπετείας τοῦ δράματος, τὸ ὅποιον θὰ ἑξιστορήσωμεν ἀλλοτε ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ». Μέχρι τῆμερον δὲ K. Σάθιας, ἔνεκα ἀλλων ἕργων αὐτοῦ προηγθέντων δὲν ἐδημοσίευσε τὰ περὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐλπίζομεν δὲ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν βιογραφιῶν ὑπὸ τοῦ Αἰμ. Λεγράνδ, θέλει ἐκδόσεις τὰ εἰς χειράς του ἀνέκδοτα περὶ Βασιλικοῦ ἔγγραφα· τοιαύτην δὲ ἐπιθυμίαν ἔκφράζει καὶ δὲ κύριος Λεγράνδ ἐν τοῖς προγονούμενοις του περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κωνστ. Σάθια.

Τοῦ Βασιλικοῦ τούτου μνείαν ποιεῖται ἀπλῶς ὡς δεσπότου τῆς Μπογδανίας καὶ δὲ Μουστοξύδης ἐν Ἐλληνομνήμονι σελ. 599, παραλαμβάνων ἐκ τῆς Τουρκογραϊκῆς, ἐν ἑρμηνείᾳ δημοσιευμένων ἐπιστολῶν τοῦ Ἐρμοδώρου Ληστάρχου, παρ' ὃ ἐμάθήτευσε νέος δὲ Βασιλικὸς καὶ ἐνθα μνημονεύεται καὶ τις Δημήτριος Νοτάριος τοῦ Δεσπότου ἡ ῥηγὸς τῆς Μπογδανίας. Τοῦ Δημητρίου δὲ τούτου γίνεται μνεία καὶ ὑπὸ τοῦ βιογράφου Sommer, δὲ διόποιος καὶ ἐλεγεῖον ἔγραψεν εἰς τιμὴν αὐτοῦ, διόπερ δὲ κύριος Λεγράνδ δημοσιεύει.

Πλὴν τούτων δὲ εὑρηται χειρόγραφος ίστορια τοῦ Βασιλικοῦ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κυρίου Σπυρίδ. Π. Λάμπρου, ἀντίγραφον νεώτερον παλαιοτέρου ἔγγραφου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: «Περὶ τοῦ Δεσπότου τι λογῆς ἐγινεται αἰθέρτης τῆς Μολδοβίας.» Ἐν τούτῳ ἑξιστορεῖται ιδίως δὲ τὸ ιστορικὸν τοῦτο εἰς γλῶσσαν ἐλληνικὴν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ Ἐλληνος, διότι δὲ γράψεις σφραγίδος ἐμφορεῖται μισελληνισμοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δημοσιεύσεων περὶ τοῦ Βασιλικοῦ.

Ο κ. Λεγράνδ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκδόσει τῶν βιογραφιῶν ἐν προλεγομένοις ἐκ 40 σελίδων ἔρευντὴ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀφηγήσεων τῶν βιογράφων τοῦ François Forgach Ούγγρου καγκελαρίου τοῦ Φερδινάνδου A' καὶ ἐπισκόπου τοῦ Grosswardein καὶ τοῦ Graziani ἱταλοῦ, γραμματέως τοῦ καρδιναλίου Commendoni, λεγάτου τοῦ Πάπα ἐν Πολωνίᾳ, συγχρόνων ἀμφοτέρων τοῦ Βασιλικοῦ. Ἐξετάζει ἐπίσης κατ' ἀντιπαράθεσιν καὶ τὴν ἀφηγήσιν περὶ Βασιλικοῦ τοῦ Φιλίππου Μελάχγθωνος καθὼς καὶ τὰ περὶ τοῦ τίτλου τοῦ Παλατίνου δι' οὐ ἐκοσμεῖτο δὲ Βασιλικός. Καταλήγει δὲ διαμφισθητῶν δι' εὐφυοῦς κριτικῆς τὰς περὶ Βασιλικοῦ ὡς ἀπαταιῶν καὶ ἀγύρτου ἀφηγήσεις τῶν βιογράφων, φέρων ὡς μαρτύρια τοὺς λόγους τοῦ Μελάχγθωνος, Sommer καὶ ἄλλων, οἵτινες ἑξῆραν τοῦ Βασιλικοῦ τὴν ἀγχίνοιαν, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, τὴν στρατιωτικὴν ἀνδρείαν, τὴν παιδείαν καὶ λοιπὰς ἀρετὰς.

Ἐν λεπτομερείᾳ δὲ ἀναγράφει τὴν ίστορίαν καὶ τὴν εὔρεσιν τῶν λοιπῶν ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ Βασιλικοῦ δημοσιεύσεων, ἐν αἷς καὶ τὰ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ μεταλλίου τοῦ Βασιλικοῦ, ἦν παρέλαβεν ἐκ συγγράμματος τοῦ Δημητρίου Στούρδζα «περὶ νομισμάτων καὶ μεταλλίων τῆς ἡγεμονίας τῆς Τουρκίας», ἐκδόθεντος ἐν Βιέννη τῷ 1874.

Ἐν εἰδει ἀγγελίας δὲ ἀγγέλλει ἐν τέλει τῶν προλεγομένων διτοι μεταλλίοις αἴπειρα μνημεῖα ἀφορῶντα τὸν Ἰάκωβον Ὁλυμπιδάρειον Παλαιολόγον, δι προεμνημονεύσαμεν, δι' ὧν διαλευκαίνονται σκοτεινὰ σημεῖα τοῦ τυχοδιωκτικοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εἰς δὲ Sommer ἀφιέρωσε τὸν βίον τοῦ Ἰάκωβου Βασιλικοῦ, θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς.

Ἐν γένει δὲ εἴπειν τὸ δημοσίευμα τοῦτο τοῦ κ. Λεγράνδ εἶνε πολύτιμον, καὶ διότι ὑπεκίνησε τὴν μελέτην περὶ τοῦ ιστορικοῦ τούτου προσώπου, καὶ διότι προσήνεγκεν εἰς τὴν ίστορίαν αὐτοῦ πᾶν δὲ τι διετέλει τέως δυσεύρετον εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μελετήσωσι περὶ τούτου, τὰ μέριστα διευκολύνας διὰ τῶν σημειώσεων καὶ προλεγομένων περαιτέρω ἔρευνας.

A. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐγουν μεγάλην διαιτήτη τὰ ἀνόητα καὶ καλοδεμένα βιβλία μὲ τοὺς μωροὺς καὶ καλοενθεδυμένους ἀνθρώπους.

*

Εἰν' ἄδικος δὲ θάνατος π' ἀγάπην θανατόνει.

*

Οστις ἔνεκα περιστάσεών τινων δὲν χάνει τὸν νοῦν του—αὐτὸς δὲν ἔχει νοῦν διὰ νὰ χάση.